

ΠΑΛΙΕ ΚΟΣΜΕ...
ΥΦΑΙΝΟΥΜΕ ΕΝΑ
ΣΑΒΑΝΟ ΓΙΑ ΣΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟ

για την επαναστατική
προλεταριακή δράση

ΤΕΥΧΟΣ 2 / ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 95

ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΔΕΛΤΙΟ για την επανα-
στατική προλεταριακή δράση

ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο:

**Να γίνουν οι νό-
μοι πέτρες και
οι πέτρες νόμοι**

Τ.Θ. 1623

Τ.Κ. 41002

ΛΑΡΙΣΑ

Οδηγίες για τη διαιώνιση αυθεντίας ή πως να επαναλάβετε την ιστορία

Αν είστε ο άνθρωπος που, είτε από την εύνοια της τύχης ή σαν ανταμοιβή των επίπονων κόπων σας, βρίσκεστε στην πλεονεκτική θέση του Άρχοντα και θέλετε να διαιωνίσετε την αυθεντία σας τόσο την δική σας, των επιγόνων σας, όσο και το Σύστημά της, κατά την ταπεινή μας άποψη πρέπει να πάρετε τις παρακάτω φροντίδες:

α) Δημιουργείστε μια Επιστήμη και επιβάλλετε την στους υπηκόους σας.

β) Δημιουργείστε μια Ιδεολογία. Στηρίξτε την στην Φιλοσοφία που έχετε επινοήσει γι' αυτό το σκοπό. Απαραίτητα, αλλά καλυμένα, παρεμβάλλετε, ανάμεσά της, ηθικούς κανόνες.

γ) Κυριαρχείστε στην ιστορία και χειραγωγείστε την: είναι προτιμότερη, για τους σκοπούς σας, μια Ιστορία της Αυθεντίας παρά μια Ιστορία...

Με τον καιρό η Επιστήμη, η Ιδεολογία και η Ιστορία σας θα γίνουν η Κυρίαρχη Επιστήμη, Ιδεολογία και Ιστορία ή η Επιστήμη, η Ιδεολογία και η Ιστορία της Κυριαρχίας

δ) Δημιουργείστε μιαν Αστυνομία, για να επιβάλλετε τα σχέδιά σας στους υπηκόους.

Απαλλαγείτε από κάθε ηθικό φραγμό στην δημιουργία και επιβολή των σχεδίων σας. Δώστε στα υποκείμενά σας τις ενοχές και τις τύψεις που τους ανήκουν, προϊόντα της αντεστραμμένης ηθικής σας.

Και οι τέσσερεις παραπάνω παράγοντες ορίζουν αυτό, από το οποίο ούτε ο Θεός σας δεν μπορεί να ξεφύγει: την (Κυρίαρχη) Πραγματικότητα! Είναι το μόνο δεδομένο που έχετε... Μόνο πάνω της μπορείτε να βασίζεστε!!!

Δεν είναι απαραίτητο να φροντίσετε για την εφαρμογή των τριών αυτών παραγόντων, με την παραπάνω σειρά. Τόσο η συγκυρία όσο και η κρίση σας, ίσως σας αναγκάσουν να τους αναπτύξετε ταυτόχρονα.

Επίσης, ίσως χρειαστεί να μεταλλάξετε κάποιον ή όλα τα περιεχόμενα των παραπάνω ε-

νοτήτων, για να προσαρμοστείτε στην Εποχή και να πλησιάσετε τους στόχους σας.

Σαν οδηγό στην προσπάθειά σας, μπορείτε να έχετε υπ' όψη σας ότι, στην εποχή του Καπιταλισμού και στον καιρό του Θεάματος, Κυρίαρχη Επιστήμη είναι η Οικονομία, Κυρίαρχη Ιδεολογία η Αστική και Κυρίαρχη Ιστορία απλώς, η Ιστορία της Αυθεντίας. (Σεβαστείτε, προς το συμφέρον σας, τον κόσμο που κληρονομείτε και πασχίστε να τον συνεχίσετε...).

Σ' αυτές τις σελίδες θα θέλαμε να σας συμβουλέψουμε για την τρίτη ενότητα. Την κατασκευή, δηλαδή, Ιστορίας.

Αυτή η ενέργεια είναι σημαντική, γιατί καθορίζει την (ιστορική) μνήμη των μαζών. Η τελευταία θα είναι δικαιολογητής-νομιμοποιητής της ύπαρξης και των έργων σας. Όσο περισσότερο στο παρελθόν επεκτείνεται η μνήμη των υπηκόων σας, τόσο πιο ισχυρή θα καθίσταται για τα συμφέροντά σας.

Όταν οι άνθρωποι πιστέψουν ότι εξαρτώνται από την Κυριαρχία σας (ηθικά, νομικά, πρακτικά, κλπ), θα είναι έτοιμοι να πεισθούν και για την ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ της Ιστορίας (σας).

Επίσης, για να τους δημιουργήσετε την εντύπωση ότι πρόκειται για την ΔΙΚΗ τους Ιστορία, είναι αναγκαίο να την διδάσκετε στα σχολεία. Έτσι, η Ιστορία σας θα γίνει μοναδική γι' αυτούς μέσω της διδασκαλίας της. Μ' αυτόν τον τρόπο θα πιστέψουν ότι η δική σας Ιστορία είναι και ΑΠΟΛΥΤΗ Ιστορία. Ότι αυτή είναι μια αυθύπαρκτη, αυτεξούσια οντότητα, πέρα από κάθε ανθρώπινη παρεμβατικότητα. Η σύγχυσή τους θα τους κάνει να πιστέψουν ότι είναι πέρα ακόμα κι απ' την ΔΙΚΗ ΣΑΣ παρεμβατικότητα.

Όπως θα έχετε καταλάβει, ένα θεμελιώδες γνώρισμα της παγκόσμιας κυρίαρχης Ιστορίας είναι η επαναληψιμότητά της: πόλεμοι και μεσοδιαστήματα "ειρήνης", διπλωματία

κι εχθροπραξίες, εθνικισμός κι εσωστρέφια, εξεγέρσεις των μαζών που πάντα καταστέλλονται, σύνορα που συχνά αλλάζουν αλλά πάντα παραμένουν σύνορα, κλπ, κλπ., για να μιλήσουμε μόνο για την πολιτική Ιστορία. ΤΟΝΙΣΤΕ προς τις μάζες αυτήν την επαναληψιμότητα. Θα την δεχτούν εύκολα γιατί θεωρούν την Ιστορία, την δική σας Ιστορία, ως Απόλυτη και Μοναδική. Θα πιστέψουν ότι η Ιστορία επαναλαμβάνεται επειδή έτσι ΓΙΝΕΤΑΙ, επειδή έτσι ΠΡΕΠΕΙ να γίνει, επειδή ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ να κάνουν αλλιώς. Θα μπορέσετε, έτσι, μέσω μιας ΑΦΑΙΡΕΣΗΣ (Απόλυτη Ιστορία, Μοναδική, χωρίς δυνατότητα ανθρώπινης παρέμβασης, ακόμα και της δικής σας...), να νομιμοποιήσετε τις επιλογές σας, έστω κάποιες απ' αυτές.

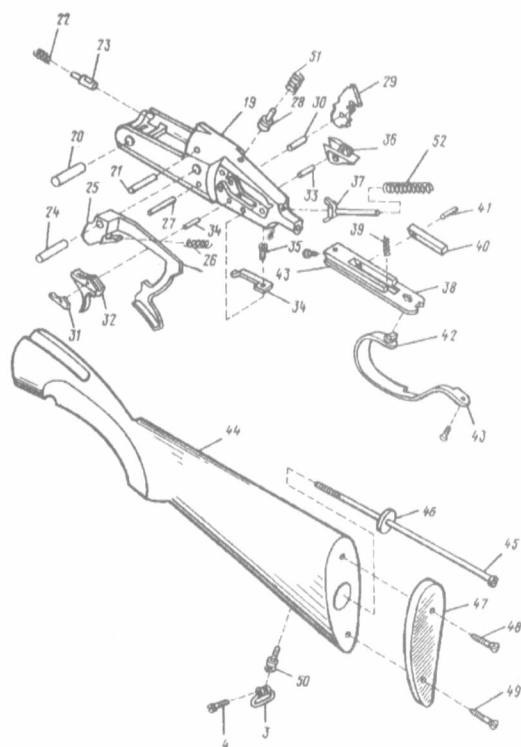
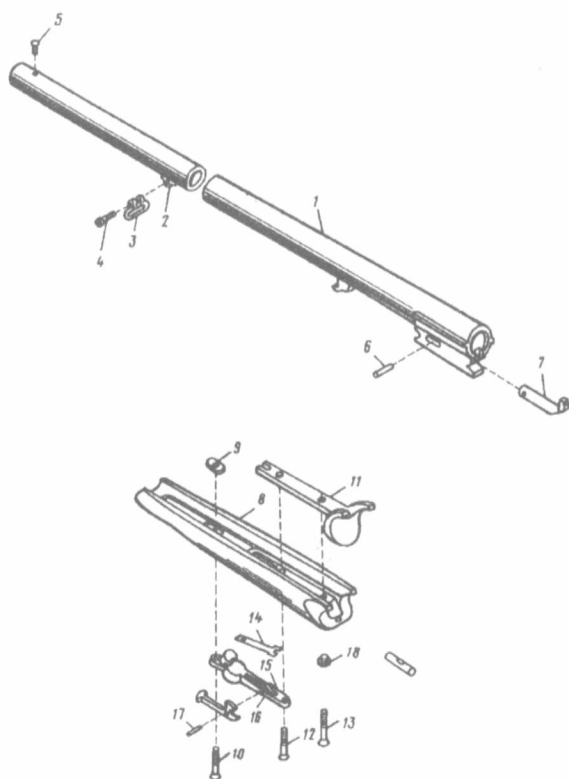
Όσο περισσότερο οι άνθρωποι πεισθούν ότι η Ιστορία επαναλαμβάνεται, ότι είναι Απόλυτη και Μοναδική, τόσο περισσότερο θα πεισθούν ότι αυτή δεν είναι Ανθρώπινη, ότι δεν είναι προϊόν των ανθρώπινων επιλογών κι ενεργειών. Φροντίστε ώστε, η ισχύς της Κυριαρχίας σας να στερήσει την μνήμη του αληθινού γεγονότος ότι, ακόμα και η δική σας Ιστορία, είναι ΠΡΟΪΟΝ ΔΙΚΟ ΣΑΣ, ΔΗΛΑΔΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ. Προς αυτή την κατεύθυνση έ-

χετε ένα δυνατό σύμμαχο: την υπάρχουσα, την παρελθούσα Ιστορία, το ΠΑΡΕΛΘΟΝ. Αυτό είναι ήδη Κυρίαρχο, δηλαδή Κυρίαρχη Ιστορία κα πάνω σ' αυτό χτίστε την δική σας. Η μαγιά υπάρχει! Ισχυροποιήστε την, επιβάλλοντας την δική σας Κυρίαρχη Ιστορία...

Βαδίζετε στα ίχνη των προγόνων σας: κάντε πολέμους, συντηρείστε τις αντιπαλότητες και τις έχθρες των Υποκειμένων σας ή δημιουργείτε νέες. Και πάλι το παρελθόν θα σας βοηθήσει: η Ιστορία των Εθνών είναι γεμάτη Διαφορετικότητες που η Κυριαρχία σας, η Κυρίαρχη Ιστορία σας, θα έρθει να τις βάλλει στην υπηρεσία σας καθιστώντας τες casus belli.

Τελειώνοντας εδώ, θέλουμε να σας επεστήσουμε τη προσοχή στους εχθρούς σας: όχι στους ανταγωνιστές σας, αλλά σ' αυτούς που επιδιώκουν την κατάργηση των σχεδίων σας και του Συστήματός σας. Πρόκειται για καρδοκούντα υποκείμενα, εργαζόμενα στο καμίνι της Συνείδησης και της Στρατηγικής. Βρίσκονται παντού! Είναι το μόνο εμπόδιο για την ευόδωση των σχεδίων σας. Επ' αυτών, θα επανέλθουμε.

Ως τότε, μελετήστε τον καρδινάλιο του Ρετζ.

ΟΙ ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ '95

Οι αγροτικές κινητοποιήσεις (παρόλη την αρχική μαζικοποίησή τους, με ένα διαφαινόμενο αυθορμητισμό κι απέχοντας από το να χαρακτηρισθούν εξέγερση), εκτονώθηκαν γρηγορότερα απ' ό,τι αναμένετο. Εκτονώθηκαν, όχι επειδή δεν είχαν "αντικείμενο" (ούτως ή άλλως η κοινωνική ομάδα, παραγωγική ή μη, έχει "αντικείμενο" εξέγερσης, όσο διαρκεί η ταξική διάρθρωση της κοινωνίας και όσο υπάρχουν σχέσεις καταπιεζόμενου και καταπιεστή), αλλά γιατί εγκλωβίστηκαν και παγιδεύτηκαν σε πολιτικές που αντέτεινε ο κρατικός-εξουσιαστικός μηχανισμός και οι παρατρεχάμενοί του.

Στην εκπνοή της προηγούμενης δεκαετίας κι οδεύοντας στην τελευταία πριν το 2000, άρχισαν να γίνονται εμφανή πλέον τα έμπρακτα αποτελέσματα της αναδίπλωσης του καπιταλισμού γενικότερα και των κέντρων εξουσίας. Αποτελέσματα που προέρχονται από τις νέες μορφές κυριαρχίας, προσαρμοσμένες στις νέες δομές κοινωνικού, οικονομικού, γεωγραφικού, ιδεολογικού χαρακτήρα.

Οι αγροτικές κινητοποιήσεις του '95, ήταν από τις πιο μαζικές, έχοντας την μεγαλύτερη απήχηση στον χώρο των αγροτών, όπως και στο υπόλοιπο κοινωνικό σύνολο, που για διαφορετικούς λόγους επέφερε προβληματισμούς για το τι μέλλει γενέσθαι σε επίπεδο κοινωνικών αγώνων, αποδοχής ή συμμετοχής σ' αυτούς των υπόλοιπων κοινωνικών τάξεων.

Ανέδειξαν για μια ακόμη φορά την λογική, ότι, το ζήτημα δεν είναι μερικό (αγρότες), αλλά αφορά κάθε καταπιεζόμενο κομμάτι και ότι, κάθε τάση υπεραπλούστευσης των προβλημάτων και απομόνωσης, οδηγεί στην ήττα και σε μια ετεροκαθορισμένη συνέχεια.

Τα συγκεκριμένα γεγονότα πυροδότησε η διάθεση να θεσπιστεί μια οργανωμένη φορολογική επίθεση, ορίζοντας έτσι την έναρξη εφαρμογής των εντολών των συνθηκών GATT και των όρων της ΚΑΠ.

Η διεθνοποίηση του εμπορίου έλυσε τα χέρια των πολιτικών και πλουτοκρατών, για το ξεπέρασμα κάποιων εμποδίων τα οποία ίσχυαν παλιότερα (δασμοί, τελωνειακοί περιορισμοί, κλπ) στην διακίνηση των προϊόντων μεταξύ των κρατών της περιφέρειας (κύριων τροφοδοτών γεωργικών προϊόντων) προς την καπιταλιστική μητρόπολη και την επιστροφή τους μεταποιημένων βιομηχανικά προς την περιφέρεια. Το κρατικομονοπωλιακό μοντέλο εξέλειπε πλέον κι ως εκ τούτου δίνει πρόσφορο έδαφος στους καπιταλιστές πατρώνους να διαβλέπουν την κυριάρχησή τους στις νέες αγορές προϊόντων κι εργασίας, μετα-νεο-αποικιακού χαρακτήρα.

Η επιβολή ποσόστωσης στα γεωργικά προϊόντα ή η κατάταξή τους σε ανταγωνιστικά και μη (συμφέρει-δε συμφέρει), που ήδη παράγονται ή που θα πρέπει να παραχθούν, εξυπηρετεί τη λογική των ανεπτυγμένων κέντρων της Δύσης, που επιβάλλει την κατευθυνόμενη καλλιέργεια, ώστε να επιφέρει το μέγιστο κέρδος.

Με την έναρξη του '95, άρχισαν να εφαρμόζονται τα παραπάνω στην Ελλάδα, όπως προβλέπεται από τις συνθήκες υποταγής, που όπως είναι "λογικό", συμμετέχει και το ελληνικό κράτος στην σύναξη, δημιουργία και αποδοχή των όρων.

Όχι όμως και τόσο ξαφνικά, στις παραμονές των κινητοποιήσεων γίνεται ορατό το δόλιο πρόσωπο και ο ρόλος των κεντρικών συνδικαλιστικών οργάνων των αγροτών, ΠΑΣΕΓΕΣ και ΓΕΣΑΣΕ. Περιχαρακωμένοι στα γραφειοκρατικά τους κελιά, περιφρουρώντας τα όσια και ιερά των προυχόντων-προϊσταμένων τους, κρατώντας ερμητικά κλειστές τις οδηγίες των συνθηκών καταδίκης των αγροτών, μένουν μετέωροι κι ανύπαρκτοι όταν γίνονται πλέον αυτές γνωστές.

Αναδειχνεται για ακόμη μια φορά τι επιφέρει η εξάρτηση, η επανάπαυση, η άφεση των τυχών κάθε κοινωνικής ομάδας στα χέρια τέτοιων οργάνων και γενικότερα σε κρατικούς μηχανισμούς διαμεσολαβητικού χαρακτήρα.

Το διεκδικητικό χαρακτήρα που επιθυμούν οι αγρότες να έχουν αυτές οι κινητοποιήσεις τον προβάλλουν διότι διακυβεύεται τουλάχιστον το συμφέρον τους, όπως κι ένα ξεκλήρισμά τους σταδιακά. Απαγκιστρώνονται από την δουλική οκνηρία και την προδοτική εκτόνωση, που διαδέχεται κάθε εμπλοκή των γραφειοκρατικών μορφωμάτων σε κάθε αγώνα.

Σαν αφορμή πυροδότησης των κινητοποιήσεων παρουσιάζεται το φορολογικό νομοσχέδιο. Αυτό από μόνο του, όπως αποκαλύθηκε εκ των υστέρων, δεν ήταν αξιόλογο ώστε να του δοθεί ιδιαίτερη σημασία, παρόλο ότι κάθε κίνηση του κράτους όσο κι αν "υπολείπεται" σε ουσιαστικότητα είναι κατ' ουσίαν επιθετική. Το μη αξιόλογο έγκειται στο ότι, σαν οικονομική φορολογική φόρμα, δεν πλήττει άμεσα το 80% του ενεργού αγροτικού πληθυσμού, που αποτελείται από μικρομεσαίους παραγωγούς, αλλά τους μεγαλοαγρότες-τσιφλικάδες.

Φαινομενικά οι κινητοποιήσεις παραπαίουν κατά την έναρξή τους, ενσωματώνοντας και παλεύοντας και για τα συμφέροντα των μεγαλοαγροτών σαν κοινά συμφέροντα,

σαν να τους περιμένει κοινή μοίρα.

Τα ΜΜΕ μπαίνουν στο χορό, δείχνοντας τον θεαματικό τους ρόλο. “Οι μεγαλοτσιφλικάδες υποκινούν τις κινητοποιήσεις”. Η πολυπρόσωπη αντιμετώπιση των γεγονότων από τα ΜΜΕ, ανάλογα βέβαια σε ποιο εξουσιαστικό στρατόπεδο ή μορφή ανήκουν, οδηγούν έμμεσα σε ρήξη τους αγρότες, σαν τάξη, με τις υπόλοιπες κοινωνικές ομάδες, σχηματοποιώντας τες σε μια εκπορνευμένη “κοινή γνώμη”.

Σύγχυση προκαλείται στους κόλπους των αγροτών. Οι μηχανισμοί που κινητοποιήθηκαν για να διαστρεβλώσουν, να παραπληροφορήσουν και να εκτονώσουν, πριν την γέννηση της όποιας κλιμάκωσης του αγώνα (πόσο μάλλον όταν αποκτούσε “σοβαρότητα” η κατάσταση, με το στήσιμο των μπλόκων στις Εθνικές Οδούς), έκαναν το πρώτο βήμα.

Η Συντονιστική Επιτροπή, που από ‘δω και πέρα είναι ο ρυθμιστής των κινητοποιήσεων, αναδιπλώνεται γύρω από την τακτική των αιτημάτων, ζητώντας έμμεσα “συγγνώμη” από την κοινωνία, λέγοντας “να φορολογηθούμε, αλλά δίκαια”, κάνοντας δεκτή την θέσπιση του Μητρώου Αγροτών. Προδιαγράφεται μια ρεφορμιστική τακτική συνέχισης, προβάλλοντας στο παιχνίδι την διαλακτικότητα και την συναίνεση απέναντι στις τακτικές του κράτους.

Το Μητρώο δεν υπολείπεται από το να είναι μια ακόμη παγίδα, που θα λειτουργήσει παρελθόντος του χρόνου. Κοντολογίς, δεν θα είναι τίποτ’ άλλο από μια χάρτα των ιδιοκτητών γης, με τα προϊόντα που παράγονται ώστε να αξιολογούνται, να αξιοποιούνται, για να πραγματωθεί το ζητούμενο “πλαφόν” μείωσης του αγροτικού πληθυσμού από 28% σε 8%, κατά τις επιταγές των συνθηκών και της διεθνοποίησης των αγαθών από την παγκόσμια πλουτοκρατία.

Τα κριτήρια που τίθενται είναι σε επίπεδο ανταγωνιστικότητας και κόστους παραγωγής, τα οποία είναι αλληλένδετα. Επιφέρουν έτσι, μεγαλύτερα κέρδη στα οικονομικά λόμπι.

Η άμεση εξάρτηση του μικρομεσαίου αγρότη από την μανία απομύζησης της Αγροτικής Τράπεζας -ο Μεγάλος Τσιφλικάς πέθανε, ζήτω η Αγροτική Τράπεζα- οι ασφυκτικές ρυθμίσεις του κράτους (καύσιμα, ΦΠΑ), οι μικρές στρεμματικές εκτάσεις, δεν του δίνουν την δυνατότητα να επιβιώσει μέσα σ’ αυτό το κερδοσκοπικό παιχνίδι.

Αντίθετα, ο μεγαλοαγρότης κάτοχος μεγάλων εκτάσεων μπορεί να παράγει προϊόντα μονοκαλλιέργειας ή ακόμα πολυκαλλιέργειας, με βιομηχανικό τρόπο. Περιορίζει τ’ αλισβερίσια με τον όποιο δανειοδοτικό μηχανισμό ή όταν υπάρχουν, γίνονται στο επίπεδο αστικοπλουτοκρατικής, μιζαδόρικης, παρασκηνιακής λογικής. Ας μην ξεχνάμε την αλόγιστη “χρήση” των μεταναστών – με μεροκάματα πείνας, συνθήκες εργασίας μεσαίωνα, με την κάλυψη των τοπικών μπάτσων – που επιφέρει στους μεγαλοαγρότες ανυπολόγιστα κέρδη.

Η όποια σύγχυση προκαλείται, κάνει τους μεγαλοαγρότες να τρίβουν τα χέρια τους. Η τελμάτωση, και μάλιστα η όποια κοινωνική καταδίκη των κινητοποιήσεων, οδηγεί μια ώρα αρχύτερα στην πραγμάτωση των οδηγιών αυτών και στον ελλαδικό χώρο, που συν τω χρόνους θα τους κάνει κυρίαρχους των αγροτικών αγαθών.

Η είσοδος των μικρομεσαίων αγροτών στις κινητοποιήσεις, φέρνει στο φως τα άμεσα αποτελέσματα της GATT και αναγκάζει την Συντονιστική Επιτροπή σε αναδίπλωση ως προς τα αιτήματα.

Τα μηνύματα για το τι μέλλει γενnéσθε και την εφαρμογή της παραπάνω συνθήκης, ήρθαν πρώιμα από διάφορες χώρες της Ευρώπης. Σημειώθηκαν βίαιες αντιδράσεις αξιόλογες, όπως αρμόζει, παρακάμπτοντας τους γραφειοκρατικούς μηχανισμούς με άμεση σύγκρουση, παρότι κι εκεί δεν γενικεύθηκαν.

Το πλέον, όμως, ζωντανό παράδειγμα εξέγερσης προήλθε από το Μεξικό. Οι εξεγερμένοι Ζαπατίστας αναλογιζόμενοι την ιστορικότητά τους αλλά και ότι διέπει τις καταπιεζόμενες τάξεις ανά τον κόσμο, έδειξαν ότι δεν συζητούν δεν αναγνωρίζουν δικολάβους μεσάζοντες, έχοντας βιώσει στο τομάρι τους τι σημαίνει κυριαρχία και καταστολή, απ’ όπου κι αν προέρχονται. Αυτό που έδωσε το τελικό έναυσμα, ήταν κι εκεί οι συνέπειες από την εφαρμογή της NAFTA, συνθήκη πανομοιότυπη κι εκ παραλλήλου δρώσα με την GATT.

Παρότι τα μηνύματα για το τι πρόκειται ν’ ακολουθήσει έρχονται εδώ και δυό χρόνια ΚΑΙ από τις κινητοποιήσεις στο εσωτερικό της χώρας (καπνοπαραγωγοί, αμπελουργοί), οι αγρότες παρέμειναν παγιδευμένοι στην “αγωνιστικότητα” των γραφειάδων λακέδων συνδικαλιστών ή ακόμα στην καλή θέληση των υπουργίσκων-μαριονετών.

Αντ’ αυτού, η Σ. Επιτροπή ξεπροβάλλει για να διαδραματίσει συντονιστικό ρόλο στις κινητοποιήσεις ή ακόμα για να επωμισθεί την έναρξη του αγώνα που προέρχεται από τον εσωτερικό χώρο των αγροτών αλλά ταυτόχρονα κι από ενεργά κομματικά στελέχη της αντιπολίτευσης (ΚΚΕ, ΝΔ). Εφόσον διακατέχονται από μια αστική αντίληψη των

πραγμάτων, μεθοδεύουν ταυτόχρονα να δώσουν αντιπολιτευτικό χαρακτήρα στις κινητοποιήσεις (με τα ανάλογα κομματικά οφέλη), οδηγούν συν τω χρόνω τις αγωνίες και τα αιτήματα σε διαπραγμάτευση και συμβιβασμό.

Τα μπλόκα, όμως, δημιουργούν συνθήκες άμεσα συγκρουσιακές με εμπορικούς παράγοντες, εμπορικούς κύκλους, καθώς σπάζουν την ροή του εμπορεύματος και του χρήματος. Η μεθοδευμένη θεαματικοποίηση του εμπορεύματος ως υποτιθέμενη έλλειψή του, έδρασε χειραγωγικά δημιουργώντας ρήξεις, συγκρούσεις, απουσία συμπαράστασης.

Βέβαια, τα πράγματα δεν θα μπορούσαν να είναι καλύτερα. Μπλόκα που στήνονται με σκοπό να πάρει το μήνυμα η εξουσία, που σαν μέσο απεύθυνσης χρησιμοποιείται η Σ.Ε. και σαν μέσο απεύθυνσης για την υπόλοιπη κοινωνία είναι τα μόνιμα προσκεκλημένα ΜΜΕ, όταν τα μπλόκα λειτουργούν σαν εστίες λήψης-εφαρμογής των αποφάσεων της Σ.Ε. κι όχι σαν εστίες αποφάσεων των δρώντων αγροτών (που κι αν υπάρχουν αποσιωπούνται), τότε δεν είναι παρά εστίες θεάματος κι ως εκ τούτου ανίκανες να εξελιχθούν σε εξεγέρσεις ή να δημιουργήσουν εξεγερτικές καταστάσεις.

Το σκηνικό ολοκληρώθηκε όταν, στην "επέτειο" της 25ης Μαρτίου, αναρτήθηκαν σύμβολα εθνικής υπερηφάνειας-αποχαύνωσης στα τρακτέρ, συμμετέχοντας οι αγρότες με όση γραφικότητα διέθεταν σε εκδηλώσεις που επισφραγίζουν και αποδέχονται εξ ολοκλήρου την λογική και τον κατασταλτικό χαρακτήρα της εξουσίας, όταν υποτίθεται ότι δικαιώνεται παλεύοντας ενάντια σ' αυτά και τα επακόλουθά του.

Μέσα στις αστικοφυλλάδες από τη μια βλέπουμε αναλύσεις γενικά για το Αγροτικό Ζήτημα και από την άλλη αναλύσεις του τύπου "η τελωνειακή ένωση της Τουρκίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση θα δώσει το τελικό χτύπημα στους Έλληνες αγρότες", ότι το "έξω τα οικονομικά λόμπι" "δρα εναντίον μας", ότι "οι Τούρκοι αγρότες, σαν τέτοιοι, θα είναι υπεύθυνοι για το ξεκλήρισμα της αγροτιάς"...

Μεθοδεύοντας, έτσι, μηνύματα περιχαράκωσης γύρω από το κράτος-έθνος προστάτη, σαν τον μόνο υπεύθυνο για την προστασία από την επίθεση που δεχόμαστε από τους "Τουρκαλάδες" για μια ακόμη φορά. Από τους "Τουρκαλάδες" αγρότες, που η εξαθλίωση, η ανέχεια, είναι ο καθημερινός τους σύντροφος, καθώς το τουρκικό αιμοδιψές κεφάλαιο και το νεοεισερχόμενο ευρωπαϊκό, υπερεκμεταλλεύονται τον ιδρώτα και την ζωή τους. Κάθε φωνή αξιοπρέπειας αναλαμβάνει να την σωπάσει ο Στρατός. Αυτές είναι οι συνθήκες που δημιουργούν τις ανταγωνιστικές αγορές! Έτσι η παγκόσμια οικονομία ζει και βασιλεύει!

Η εκτόνωση δεν άργησε να έρθει. Οι ολονύκτιες διαβουλεύσεις και συζητήσεις της Σ.Ε. με τους εγκατετους τοποάρχοντες της κυβέρνησης νομάρχες, τους τοπικούς ραδιοφωνικούς σταθμούς σε απόλογητικά τοκ σόου του είδους "η κυβέρνηση δείχνει κάποιες ανοχές, υποχωρήσεις. Εσείς τί;", δίνουν στην Σ.Ε. την ευκαιρία που έψαχνε τις τελευταίες μέρες για να εκτονώσει την κατάσταση. Το καθοριστικό ήταν ότι πλησίαζε ή άρχιζε η περίοδος εργασιών στα χωράφια και οι αγρότες έπρεπε να γυρίσουν σ' αυτά με άδεια χέρια και χωρίς τίποτα να έχει αλλάξει.

Η Σ.Ε. είχε γνώση αυτού του πράγματος, έχοντας υπόψιν της ότι και γι' αυτό το λόγο οι κινητοποιήσεις αυτές θα έχουν ένα σύντομο τέλος και μια διάρκεια με "εξάρσεις".

Σαν αναρχικοί είμαστε αλληλέγγυοι στους κοινωνικούς αγώνες, όσο αυτοί παραμένουν αδιαμεσολάβητοι από κάθε τι ξένο προς αυτούς. Προσπαθούμε να τους εκτρέψουμε από τις "νομότυπες" εκδοχές τους και να τους διοχετεύσουμε σε δρόμους εξεγερσιακούς.

Η γνώση ότι κάθε γνήσιος, διεκδικητικός και δίκαιος κοινωνικός αγώνας είναι κι επικίνδυνος για την εξουσία, είναι ένας παραπάνω λόγος για να γενικευθούν.

Η εξάρθρωση κάθε συναίνεσης, που προσπαθεί να πετύχει η εξουσία με τις άλλες κοινωνικές τάξεις, απαιτείται να είναι το κυριότερο μέλημά μας, ώστε να μην απομονώνεται και υπεραπλουστεύεται κάθε προσπάθεια για ανάδειξη κοινωνικών αγώνων.

Η οργή και η αγανάκτηση δεν επιδέχονται αντιπροσώπους, ώστε να εξωτερικευτούν.

Η δική μας φωνή είναι το ικανότερο κι αποδοτικότερο μέσο.

"Ζητούμεν την παγκόσμιον ελευθερίαν-ισότητα-αδελφότητα... Θέλομεν την κατάργησιν των φυλών και των πατριδων, την κατάργησιν των αφέντων και των δούλων: Ζητούμεν μια πατρίδα περιλαμβάνουσαν σύμπασαν την ανθρωπότητα, μια τάξιν ανθρώπων, την των εργαζομένων και αδελφών, απολαμβάνόντων ίσα δικαιώματα και έχοντων τα αυτά καθήκοντα"

Μαρίνος Αντύπας: Εφημερίδα η "ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ" το έτος 1900

Το κείμενο που ακολουθεί είναι μετάφραση ομώνυμου άρθρου, από το αναρχοσυνδικαλιστικό περιοδικό **Rebel Worker**, οργάνου της Αναρχοσυνδικαλιστικής Ομοσπονδίας Αυστραλίας (Σίδνεϊ). Αποφασίσαμε την δημοσιοποίησή του για λόγους περισσότερο πληροφορικούς.

Δεν είμαστε αναρχοσυνδικαλιστές, όσοι όμως εντάσσουν τον αναρχοσυνδικαλισμό στον πόλεμο ενάντια στον παλιό κόσμο, με τιμότητα και γνώση, θα μας βρουν συμμάχους τους.

Οι ιστορικές συνθήκες που γέννησαν τον αναρχοσυνδικαλισμό, ήταν εκείνες που έδωσαν πρόσφορο έδαφος σε μια εργατιστική προλεταριακή άποψη, για την ανατροπή του καπιταλισμού. Ο εργάτης, ήταν το επαναστατικό υποκείμενο και το πρώτιστο ζήτημα εκείνων των καιρών. Ήσαν οι καιροί της πιο εξαθλιωτικής μαζικής προλεταριοποίησης των υπηκόων. Οι σημερινές συνθήκες απέχουν πολύ απ' τις συνθήκες και τους όρους προλεταριοποίησης που επικρατούσαν τότε. Αυτό συνεπάγεται ότι ο αναρχοσυνδικαλισμός δεν ανταποκρίνεται πλέον, στις τωρινές ανάγκες του ανατρεπτικού αγώνα. Κρίνουμε ότι η τρέχουσα προλεταριοποίηση θα είναι το επαναστατικό αντικείμενο μιας άλλης "στάσης": του ολιστικού κοινωνικού αγώνα.

Τα επαναστατικά προτάγματα του τότε αναρχοσυνδικαλισμού, μπορούν να επεξεργαστούν και να γίνουν πράξη σήμερα, μόνο μέσα από μια ολιστική θεώρηση κι αντιπαράθεση ενάντια στους κυρίαρχους.

Ο συνδικαλισμός είναι η μεγαλύτερη οργανωμένη τάση του απελευθερωτικού κινήματος. Έχει δημιουργήσει μεγάλα εργατικά σωματεία, ηγήθηκε μεγάλων αγώνων, είναι η πιο δημοφιλής έκφραση του αναρχισμού σε πολλές χώρες.

Στα 1860 το σύγχρονο σοσιαλιστικό κίνημα άρχισε να παίρνει μορφή. Η Διεθνής Ένωση Εργατών, γνωστότερη σαν Πρώτη Διεθνής, έγινε πόλος έλξης για τους αγωνιστές εργάτες. Καθώς το κίνημα μεγάλωνε, άρχισαν να ξεκαθαρίζουν τα σημεία διαφωνίας και συμφωνίας μεταξύ Μαρξιστών και Αναρχικών, σχετικά με την έννοια του σοσιαλισμού και το πως θα πραγματοποιηθεί. Αυτό οδήγησε τους Μαρξιστές στη χρησιμοποίηση ήσσονος δημοκρατικότητας μέσω, για τον αποκλεισμό των Αναρχικών.

Στα 1871 γεννιέται η Παρισινή Κομμούνα από εργάτες του Παρισιού, που καταλαμβάνουν την πόλη. Όταν τελικά ηττούνται, εφτά χιλιάδες Κομμουνάροι σκοτώθηκαν και κάμποσοι άλλοι φυλακίστηκαν με σκοπό να εκτελεστούν. Ένα καθεστώς τρόμου ενάντια στην Αριστερά σάρωσε την Ευρώπη. Οι Αναρχικοί έμπεναν στο περιθώριο από χώρα σε χώρα. Αυτό δυσκόλεψε την γρήγορη ανάπτυξη του κινήματος. Σε απάντηση στην τρομοκρατία των αφεντικών, στις δολοφονίες, τους εκτοπισμούς εργατών και διαμαρτυρούμενων αγροτών και στην καταπίεση του αναρχικού κινήματος, μια μειοψηφία πέρασε στον ένοπλο αγώνα, γνωστό σαν "προπαγάνδα στην πράξη", σκοτώνοντας πολλούς βασιλιάδες, αριστοκράτες και πολιτικούς ηγέτες.

Αν και μια τέτοια πρακτική είναι αρκετά κατανοητή, οδήγησε σε μεγαλύτερο χάσμα μεταξύ της πλειοψηφίας της εργατικής τάξης και του κινήματος. Η μυστική δουλειά έγινε κάτι φυσιολογικό, σε πολλές χώρες. Η μαζική δουλειά γινόταν συνεχώς και πιο δύσκολη. Γεννήθηκε η εικόνα του παρανοϊκού με την βόμβα στα χέρια του. Το κίνημα δεν είχε μεγάλη προόδο. Με την αλλαγή του αιώνα, πολλοί αναρχικοί πείσθηκαν ότι χρειαζόταν μια νέα προσέγγιση. Κάλεσαν τους εργάτες να επι-

στρέψουν στην ανοιχτή και δημόσια αγωνιστική δραστηριότητα. Η στρατηγική που ανέπτυξαν ήταν ο Συνδικαλισμός.

Η ΒΑΣΙΚΗ ΙΔΕΑ

Οι βασικές του ιδέες έκαναν τον γύρο του κόσμου, οργανώνοντας πολλούς εργάτες σ' ένα "**Μεγάλο Συνδικάτο**", διατηρώντας τον έλεγχο της λαϊκής βάσης και προβάλλοντας αντίσταση στη δημιουργία μιας γραφειοκρατίας ανεξέλεγκτων επισημών. Διαφορετικά από άλλα συνδικάτα, πιστεύουν ότι το συνδικάτο μπορεί να χρησιμοποιηθεί όχι μόνο για τον μετασχηματισμό αλλά και για την ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος. Ισχυρίζονται ότι οι περισσότεροι εργάτες δεν είναι επαναστάτες, επειδή η δομή των συνδικάτων τους είναι τέτοια που παίρνει την πρωτοβουλία από τα χέρια της λαϊκής βάσης. Προτείνουν για εναλλακτική λύση να οργανωθούν όλοι οι εργάτες σ' ένα "μεγάλο συνδικάτο", προετοιμαζόμενοι για την επαναστατική γενική απεργία.

Ίδρυσαν την δική τους διεθνή οργάνωση, με την δημιουργία της **Διεθνούς Ένωσης Εργατών**, στο Βερολίνο το 1922. Παρούσες σ' αυτό το συνέδριο ήταν η **Περιφερειακή Οργάνωση Εργατών** της Αργεντινής (FORA) αντιπροσωπεύοντας 200.000 μέλη, οι **Βιομηχανικοί Εργάτες του Κόσμου** της Χιλής αντιπροσωπεύοντας 20.000, το **Συνδικάτο Συνδικαλιστικής Προπαγάνδας** της Δανίας με 600 μέλη, το **Συνδικάτο Ελεύθερων Εργατών** της Γερμανίας (FAUD) με 120.000 μέλη, η **Εθνική Γραμματεία Εργατών** της Ολλανδίας με 22.500 μέλη, η **Ιταλική Συνδικαλιστική Ένωση** με 500.000 μέλη, η **Γενική Συνομοσπονδία Εργατών** της Πορτογαλίας με 15.000 μέλη, η **Κεντρική Οργάνωση Εργατών της Σουηδίας** (SAC) με 32.000 μέλη, η **Επιτροπή Υπεράσπισης του Επαναστατικού Συνδικαλισμού** της Γαλλίας (μια διάσπαση της CGT) με 100.000 μέλη, η **Federation du Battiment** του Παρισιού με 32.000 μέλη. Η Ισπανική CNT στάθηκε αδύνατο να στείλει εκπροσώπους εξ αιτίας του σκληρού ταξικού αγώνα που βρισκόταν σε εξέλιξη στην χώρα, κάτω από την δικτατορία του Πρίμο ντε

Ριβέρα. Πήραν μέρος, όμως, τα επόμενα χρόνια.

Στην διάρκεια της δεκαετίας του '20, η Διεθνής Ένωση Εργατών (IWW), επεκτάθηκε. Περισσότερα συνδικάτα και ομάδες προπαγάνδας ήρθαν σε επαφή με την γραμματεία της. Ήσαν από το Μεξικό, Ουρουγουάη, Βουλγαρία, Πολωνία, Ιαπωνία, Αυστραλία, Νότιο Αφρική, Παραγουάη και Βόρειο Αφρική.

Επίσης υπήρχαν σε πολλές χώρες συνδικάτα εκτός IWW, όπως η Βραζιλιάνικη Περιφεριακή Οργάνωση Εργατών και οι Βιομηχανικοί Εργάτες του Κόσμου στις ΗΠΑ (που σύντομα εξαπλώθηκε στον Καναδά, την Σουηδία, την Αυστραλία, την Νότιο Αφρική και την Βρετανία). Η επιρροή των μεθόδων της, αν όχι της αναρχικής της προέλευσης, φάνηκε ακόμα και στην Ιρλανδία όπου η ITGWU, σ' όλη την διάρκεια της ύπαρξής της μέχρι που συγχωνεύθηκε στην SIPTOU, είχε τα γράμματα OBU στο έμβλημά της. OBU σημαίνει "one big union", "ένα μεγάλο συνδικάτο", της IWW. Και να μην ξεχνάμε ότι τόσο ο Κόνολλυ όσο και ο Λάρκιν ήσαν επηρεασμένοι από την IWW. Ο Κόνολλυ ήταν οργανωτής του συνδικάτου οικοδόμων της Νέας Υόρκης και ο Λάρκιν εκφώνησε την νεκρολογία στην κηδεία του Τζόε Χιλλ.

ΠΑΡΑΚΜΗ

Η επιτυχία των Μπολσεβίκων έκανε μεγάλο κακό στο εργατικό κίνημα, έξω από τη Ρωσία. Πολλοί εντυπωσιάστηκαν απ' ό,τι συνέβαινε στην Ρωσία, Κομμουνιστικά Κόμματα ξεφύτρωναν σχεδόν παντού. Το Μπολσεβίκικο μοντέλο φαινόταν πετυχημένο. Πολλοί έψαξαν να το αντιγράψουν. Αυτό συνέβη πριν η πραγματικότητα της Σοβιετικής δικτατορίας γίνει ευρύτερα γνωστή.

Παρ' όλ' αυτά, το συνδικαλιστικό κίνημα άντεξε με την μεγαλύτερη υποστήριξη. Ο πραγματικός κίνδυνος ήταν η άνοδος του φασισμού. Με την εξουσία του Μουσολίνι, η Ιταλική USI, το μεγαλύτερο συνδικάτο του κόσμου, οδηγήθηκε στο περιθώριο και μετά στην εξαφάνιση. Η Γερμανική FAU, η Πορτογαλλική CGT, η Δανέζικη NSV, η Γαλλική

CDSR και πολλές άλλες οργανώσεις στην Ανατολική Ευρώπη και την Λατινική Αμερική, δεν μπόρεσαν να επιβιώσουν του φασισμού και των στρατιωτικών δικτατοριών των δεκαετιών '30 και '40.

Ακριβώς εκείνη την περίοδο γεννιόταν η Ισπανική Επανάσταση, που αντιπροσώπευε τόσο τα υψηλά όσο και χαμηλά σημεία του συνδικαλισμού.

Η Πολωνική συνδικαλιστική ένωση με 130.000 εργάτες, η ZZZ, επρόκειτο να γίνει μέλος της IWA όταν συνετρίβει από την εισβολή των ναζί. Αλλά, όπως και άλλοι συνδικαλιστές σε άλλες χώρες, δεν υποχώρησαν χωρίς αγώνα. Η Πολωνική ZZZ, μαζί με την Πολωνική Συνδικαλιστική Ένωση, πήραν τα όπλα ενάντια στους ναζί και στα 1944

μπόρεσαν να εκδόσουν μια εφημερίδα με τ' όνομα Syndicalista. Στα 1938,

παρά το γεγονός ότι η χώρα τους ήταν κάτω από την δικτατορία του Σαλαζάρ, η

Πορτογαλλική CGT μπορούσε ακόμα να

λέει ότι έχει 50.000 μέλη, στο εντελώς

παράνομο και περιθωριοποιημένο

συνδικάτο της. Στην Γερμανία έ-

γιναν δίκες εναντίον αγωνιστών της FAU με κατηγορία εσχάτης

προδοσίας. Έγιναν μαζικές δίκες

μελών, πολλά από τα οποία δεν επιβίωσαν στα στρατό-

πεδα συγκέντρωσης. Ένα σημείο που αξί-

ζει να αναφερθεί, σχετικά με την Ισπανική CNT,

δείχνει την υποκρισία της Βρετανικής κυβέρνησης που αυτοαποκαλείται αντιφασιστική. Όχι

μόνο υπήρχαν εξόριστοι Ιταλοί αντιφασίστες στο Isle of Man, αλλά και ανταπέδωσαν στις μυστικές ενέργειες μελών της CNT που βοήθησαν Βρετανούς αεροπόρους, Εβραίους και αντιφασίστες, με την παράδοση, όταν ο πόλεμος τελείωσε, των ονομάτων τους στην μυστική αστυνομία του Φράνκο.

ΤΑ ΑΠΟΜΕΙΝΑΡΙΑ

Με το τέλος του Β' Παγκόσμιου Πόλεμου, το Ευρωπαϊκό συνδικαλιστικό κίνημα και η IWA ήσαν σχεδόν κατεστραμένα. Η CNT ήταν τώρα μια εξόριστη οργάνωση. Στα 1951 η IWA έκανε το πρώτο μεταπολεμικό της συνέδριο στην Τουλούζη. Αυτή

τη φορά επρόκειτο για μια πολύ μικρότερη οργάνωση σε σχέση με το μεγάλο κίνημα στην διάρκεια του πρώτου συνέδριου. Αλλά εξακολουθούσε να αντιπροσωπεύει κάτι. Συμμετείχαν εκπρόσωποι, αν και οι περισσότεροι εκπροσωπούσαν πολύ μικρές οργανώσεις, από την Κούβα, την Αργεντινή, την Ισπανία, την Σουηδία, την Ιταλία, την Γαλλία, την Γερμανία, την Ολλανδία, την Αυστρία, την Δανία, την Νορβηγία, την Βρετανία, την Βουλγαρία και την Πορτογαλία. Εστάλη κι ένα μήνυμα υποστήριξης από την Ουρουγουάη.

Τα πράγματα δεν φαίνονταν καλά για την επανεμφάνιση του αναρχοσυνδικαλισμού. Στην Ανατολική Ευρώπη οι Σταλινικοί δεν επέτρεπαν τον ελεύθερο διάλογο, τις απεργίες ή τα ελεύθερα συνδικάτα. Και βέβαια ούτε τα αναρχικά συνδικάτα. Στην Δύση, μαζικές επιδοτήσεις από τις ΗΠΑ και την Καθολική Εκκλησία, προορίζονταν για την χειραγωγή των συνδικάτων που ελέγχονταν από τους Χριστιανοδημοκράτες και τους Σοσιαλδημοκράτες. Εν τω μεταξύ, η Ρωσία έκανε το ίδιο για τους συμμάχους της που ελέγχονταν από την Γαλλική CGT, την Ιταλική CGIL και άλλες οργανώσεις.

Η IWA, μέσα στην αδυναμία της, δεν είχε καμιά επιρροή. Στα τέλη της δεκαετίας του '50 η Σουηδική SAC αποσύρθηκε από την IWA. Τώρα δεν υπήρχε ούτε ένα συνδικάτο που να λειτουργεί στις γραμμές της.

Παράπαιε μεταξύ μιας συλλογής μικρών ομάδων προπαγάνδας κι εξόριστων οργανώσεων, όπως η Ισπανική και η Βουλγαρική CNT. Μερικοί αναρωτιούνται πόσο θα υπήρχε ακόμα. Αλλά το 1977 ο Φράνκο πεθαίνει και το καθεστώς του πέφτει. Η CNT ανθίζει. Μέσα σε λίγους μήνες τα μέλη της αυξήθηκαν από λίγες εκατοντάδες ακτιβιστές σε 150.000. (Αργότερα, εμφανίστηκαν προβλήματα μέσα στην CNT και η διάσπαση που ακολούθησε άφησε δύο συνδικάτα των οποίων τα συνδιασμένα μέλη σήμερα, δεν φτάνουν τους 30.000, αν και παραμένουν σημαντικοί σε αριθμό). Η ανάπτυξη της CNT έφερε τον αναρχοσυνδικαλισμό, στην ημερήσια διάταξη του αναρχισμού. Η IWA διεκδικεί τώρα οργανώσεις που λειτουργούν μερικώς σαν συνδικάτα και ομάδες προπαγάνδας περίπου σε δώδεκα χώρες.

Από την Red & Black Revolution.

Ο αγώνας ενάντια στην εξουσία είναι
αγώνας της μνήμης ενάντια στη λήθη

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΝΑΤΟΪΚΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

1.

Η Σύνοδος Υπουργών Άμυνας του ΝΑΤΟ που έγινε τον Δεκέμβρη του '92 στο Λονδίνο, ήταν έτσι κι αλλιώς σημαντική. Κι αυτό γιατί πραγματοποιήθηκε μετά από γεγονότα που οριοθετούσαν παγκόσμια μια νέα κατάσταση (διάλυση Σοβ. Ένωσης, εμφύλιος στην Γιουγκοσλαβία, γερμανική επανένωση...). Απετέλεσε, δηλαδή, η Σύνοδος μέσω των αποφάσεών της, ένα καίριο σημείο στην διαδικασία της γενικής ΝΑΤΟϊκής αναδιάρθρωσης, αφού η Συμμαχία έπρεπε να ανταπεξέλθει στα νέα της "καθήκοντα".

Οι ίδιες οι εξελίξεις, "έδειχναν" τον χώρο των Βαλκανίων. Ένα χώρο του οποίου οι περίοδοι ηρεμίας κι επιφανειακής ειρήνης, δεν ήταν τίποτ' άλλο από παύσεις μεταξύ αναταραχών και μακελεμάτων. Οι τοπικές και διεθνής Κυριαρχίες εκμεταλλεύονταν την εθνική και θρησκευτική σύνθεση των Βαλκάνιων πληθυσμών έως του βαθμού καθορισμού τους, έτσι ώστε σε απόλυτη συμφωνία με τα συμφέροντά τους, τότε να ανοίγουν διαμάχες και τότε να τις κατευνάζουν.

Στην τωρινή κατάσταση, η σχέση του Βορειοατλαντικού Συμφώνου με την Βαλκανική, είναι ότι δύο κράτη της, Ελλάδα και Τουρκία, είναι μέλη του. Αποτελούν δε περιοχές με ιδιαίτερη στρατηγική σημασία στην Νότια Πτέρυγα. Κάτω απ' αυτό το πρίσμα και με την πίεση ανοιχτών μετώπων (όπως ο γιουγκοσλαβικός εμφύλιος, οι συγκρούσεις στις πρώην σοβιετικές δημοκρατίες, η έκρυθμη κατάσταση στην Μ. Ανατολή, η διαφαινόμενη άνοδος του ισλαμικού φονταμενταλισμού...), το σχέδιο δράσης του ΝΑΤΟ επιβάλλει την ίδρυση χερσαίου κι αεροπορικού Στρατηγείου, καθώς και την εγκατάσταση μιας Πολυεθνικής Μεραρχίας, στην Ελλάδα.

Από 'κει και πέρα, ένας σημαντικός παράγοντας όσο αφορά στην πραγμάτωση του ΝΑΤΟϊκού Σχεδίου, στάθηκαν οι σχέσεις μεταξύ των Κυρίαρχων τάξεων Ελλάδας και Τουρκίας. Η διαρκής ένταση των σχέσεων αυτών ήταν δύσκολο να μην μεταφερθεί και στην υλοποίηση των αποφάσεων της Συμμαχίας. Η αρχική σχετική αδιαφορία που επέδειξε η τουρκική ηγεσία, μεταβλήθηκε στη δημιουργία από μέρους της, μιας σειράς προβλημάτων και αντιρρήσεων που είχαν να κάνουν με την ΝΑΤΟϊκή εγκατάσταση στην γειτονική Ελλάδα. Οι αντιρρήσεις αυτές, πήραν την μορφή άσκησης βέτο δηλαδή ενός προσωρινού και σαφώς "επιφανειακού" παγώματος του όλου θέματος.

Η τουρκική πλευρά προσπαθεί να αποκομίσει όσο το δυνατόν περισσότερα οφέλη, εστιάζοντας τις διαφωνίες της στον καθορισμό των επιχειρησιακών ορίων των Στρατηγείων: για το μεν Χερσαίο ζητά να μην συμπεριληφθούν στα όριά του τα νησιά του Αιγαίου -ή τουλάχιστον κάποια απ' αυτά- για το δε αεροπορικό δεν συμφωνεί σε καμμία περίπτωση με την λειτουργία του, αν πρώτα δεν λυθεί το θέμα του αεροπορικού επιχειρησιακού ελέγχου του Αιγαίου.

2.

Γιατί άρθηκε τώρα το ελληνικό βέτο για την οικονομική σύνδεση ΕΟΚ-Τουρκίας, την στιγμή που οι ελληνικές κυβερνήσεις το θεωρούσαν ισχυρό διαπραγματευτικό όπλο ενάντια στην τουρκική πολιτική; (δες Δ' Χρηματοδοτικό Πρωτόκολλο) Γιατί αυτο έγινε σε περίοδο "σοσιαλιστική" — και πάλι ποτέ "αντιαμερικανική" κι "αντιΝΑΤΟϊκής" — διαχείρισης της εξουσίας στην Ελλάδα και μάλιστα με την σιωπηρή συγκατάβαση των "αντιπολιτευόμενων" κομμάτων; Γιατί, ενώ στην φαινομενικότητα δεν προχωρούσε το θέμα της ΝΑΤΟϊκής εγκατάστασης, στην έδρα της Συμμαχίας διεξάγονταν μυστικές συνομιλίες για πάνω από ένα χρόνο, μεταξύ ελληνικής και τουρκικής αντιπροσωπείας; Γιατί τα δύο σημαντικότερα ευρωπαϊκά κράτη-μέλη του ΝΑΤΟ, Ιταλία και Βρετανία, ασκούσαν πιέσεις στην τουρκική πλευρά να άρει τις αντιρρήσεις της; Και τέλος, γιατί το Μεγάλο Αφεντικό, οι ΗΠΑ, πίεζαν αόρητα και τις δύο πλευρές σε κατεύθυνση εξομάλυνσης των διαφορών τους, ώστε να ανοίξει ο δρόμος για την ομαλή διαδικασία υλοποίησης των αποφάσεων της Συνόδου του Δεκέμβρη '92 (βλέπε το συχνότατο πήγαιν' έλα ανώτατων αξιωματούχων του ΝΑΤΟ σ' Ελλάδα και Τουρκία, μ' αποκορύφωμα την επίσκεψη του ίδιου του Γ.Γ. της Συμμαχίας Β.Κλάες);

Όποιος έχει την στοιχειώδη κρίση και μπορεί να βάζει σε μια σειρά τις σκέψεις του και τις πληροφορίες που συλλέγει, δεν μπορεί παρά να δει πως οι απαντήσεις σ' όλα τα παραπάνω "ερωτήματα" συγκλίνουν σ' ένα βασικό σημείο, αυτό που ενδιαφέρει όλους: **την πολύ μεγάλη σημασία που δίνουν στην εγκατάσταση των Στρατηγείων και της Πολυεθνικής Μεραρχίας όλα τα εμπλεκόμενα κυρίαρχα-εξουσιαστικά κέντρα, διεθνή και ντόπια.** Κι επίσης, την βιασύνη τους να δουν τα σχέδιά τους να πραγματοποιούνται. Οι αιτίες για την συγκεκριμένη επιθυμία των κέντρων αυτών αναφέρο-

νται στην αρχή του κειμένου. Μιά ματιά στα “διεθνή νέα” ενός δελτίου ειδήσεων ή μιας εφημερίδας θα τις αποκάλυπτε επίσης με τρόπο έμμεσο και σίγουρα ασύνδετο, όμως σαφέστατο για όποιον μπορεί ακόμα να καταλαβαίνει.

3.

Η πόλη της Λάρισας με τις επισκέψεις αυτών που έχουν άμεση σχέση με τα Στρατηγεία, έχει πάρει μια καλή γεύση, τουλάχιστον από πλευράς κατασταλτικών μέτρων: έντονη παρουσία πάσης φύσεως μπάτσων, ελεύθεροι σκοπευτές γύρω από τα καίρια σημεία προσέγγισης των επίσημων επισκεπτών, κλείσιμο δρόμων, εκκενώσεις δημοσίων κτηρίων και λεπτομερέστατη έρευνά τους, πάντα για την ασφάλεια των υψηλών προσώπων-ελεγκτών.

Ο τοπικός τύπος λειτουργεί σαν αντανάκλαση των απόψεων που έχουν οι παράγοντες της πόλης και οι τοπικοί φορείς εξουσίας, γύρω από το θέμα. Και θα ασχολείται όλο και περισσότερο με τα Στρατηγεία όσο περνά ο καιρός, αφού η κατάσταση θα τείνει να λάβει μέρος των πραγματικών διαστάσεων της.

Έτσι, εκτός από την κάλυψη από μέρους του τύπου της πόλης των επισκέψεων του επίσημου συρφετού, που συνοδεύονται και με αρκετές λεπτομέρειες, έχουν κάνει την εμφάνισή τους άρθρα που πραγματεύονται την χωροταξία. Τον τρόπο, δηλαδή, που θα πρέπει να διαμορφωθεί χωροταξικά η πόλη για να υποδεχτεί τις εγκαταστάσεις, όχι στα στενά πλαίσια του χώρου που θα λειτουργούν, αλλά και του τρόπου σύνδεσης των κέντρων αυτών μεταξύ τους, όπως και με άλλες στρατιωτικές εγκαταστάσεις. (Στην πραγματικότητα, το κεφάλαιο της χωροταξίας αγκαλιάζει ένα ευρύ φάσμα αλλαγών που θα πραγματοποιηθούν στην περιοχή και που σύντομα το στρατόπεδο της αντίστασης θα πρέπει να παραθέσει).

Η προβολή απόψεων στρατιωτικών και πολιτικών, που αναλύουν τα εθνικά συμφέροντα από την ΝΑΤΟϊκή εγκαθίδρυση, ή αριστερών ειρηνιστών που διαφωνούν πάντα για το συμφέρον του έθνους, καθώς και αναλυτικές προσεγγίσεις, συμπληρώνουν την “ενημέρωση του

κοινού”. Το σίγουρο είναι πως ειδικά άρθρα σε σχέση με τα Στρατηγεία, που θα εξετάζουν — έστω και με την πάγια λογική του διαχωρισμού — τις διαφορετικές πλευρές κι επιπτώσεις-αποτελέσματα του θέματος, θα εμφανίζονται συχνότερα από ‘δω και στο εξής.

4.

Το Χερσαίο Στρατηγείο φαίνεται να συγκεντρώνει και τις περισσότερες πιθανότητες να λειτουργήσει πρώτο. Οι διαπραγματεύσεις έχουν προχωρήσει με πιο γρήγορο ρυθμό και οι εργασίες για την ανακατασκευή του παλιού στρατοπέδου που θα στεγαστεί στον Τύρναβο, λίγα χιλιόμετρα έξω από την Λάρισα, συνεχίζονται.

Το αεροπορικό Στρατηγείο έχει ένα σχετικά “αβέβαιο” μέλλον. Υπάρχουν σοβαρές εμπλοκές στον καθορισμό των επιχειρησιακών του ορίων, μεταξύ ελληνικού και τουρκικού επιτελείου. Κατά πάσα πιθανότητα, μετά τις παρεμβάσεις και πιέσεις της Ουάσιγκτον και της Συμμαχίας, η τύχη του θα ξεκαθαριστεί στο άμεσο μέλλον.

Η Πολυεθνική Μεραρχία της Νότιας Πτέρυγας, η Δύναμη Άμεσης Ανάπτυξης (MND), θα έχει την έδρα της στην καρδιά της Θεσσαλονίκης, στις εγκαταστάσεις του Γ’ Σώματος Στρατού. Οι προϋποθέσεις για την λειτουργία της είναι ευνοϊκές για τους ενδιαφερόμενους, ενώ οι λεπτομέρειες για την τελική ρύθμιση θα επεξεργαστούν από τα Γενικά Επιτελεία Στρατού Ελλάδας, Τουρκίας, Ιταλίας και φυσικά υπό την εποπτεία του ΝΑΤΟϊκού Διοικητή στην Νάπολι.

Το γεγονός ότι η διαδικασία των διαπραγματεύσεων σχετικά με την ΝΑΤΟϊκή εγκατάσταση προχωρά αργά, με χαμηλούς τόνους και χωρίς ιδιαίτερη προβολή ανάλογη της σπουδαιότητάς της, ίσως αποτελεί άλλη μια απόδειξη της σημασίας που η Κυριαρχία της αποδίδει. Και την αποδίδει γιατί η εγκατάσταση αυτή ανταποκρίνεται σε πραγματικές, ίσως ζωτικές ανάγκες των εμπλεκόμενων κρατικών-στρατιωτικών συμμοριών και των διεθνών ενώσεών τους.

Επιβεβαιώθηκε κατά πολύ δηλαδή, η εκτίμηση που έλεγε πως σε μια περίοδο που δεν φαινόταν καμμία εξέλιξη στο θέμα, μέσα στους εγκεφάλους της Κυριαρχίας σχεδιάζονταν και δρομολογούνταν καταστάσεις που προετοίμαζαν το έδαφος σε αρκετά επίπεδα (σε πρώτη φάση πολιτικά, διπλωματικά, στρατιωτικά). Η εκτίμηση αυτή δεν ήταν τυχαία, αλλά βασιζόταν στην εξέταση των συνθηκών σε παγκόσμιο και τοπικό επίπεδο, όπως και στην σύνδεση αυτών με τον προσανατολισμό του ΝΑΤΟϊκού σχεδιασμού.

Επίσης, δεν έρχεται σε αντίθεση με την ουσία των αποτελεσμάτων της Συνόδου των Υπουργών Άμυνας του ΝΑΤΟ, που έγινε στις Βρυξέλες τον Ιούνιο του ‘95. Το νέο φαινομενικό πάγωμα της εγκατάστασης των Στρατηγείων, λόγω αιφνίδιας μη άρσης του τουρκικού βέτο, δεν σημαίνει σίγουρα το τέλος της υπόθεσης αυτής, όπως μερικοί δημοσιογραφίσκοι, λόγω άγνοιας ή ευνόητων σκοπιμοτήτων, έσπευσαν να γράψουν. Οποιοσδήποτε παρακολούθησε την ιστορία απ’ την αρχή της, είναι βέβαιος πως τώρα αρχίζουν όλα. Η κάθε λογική εκτίμηση που βασίζεται στη αξιολόγηση των κινήσεων της Κυριαρχίας, δεν μπορεί παρά να καταλήγει ξα-

Τρέχαμε ανάμεσα στην βαρβαρότητα... Χέρι - Χέρι... Για να ζωγραφίσουμε το μέλλον

νά: η επιφάνεια των κινήσεων αυτών δεν έχει καμιά σχέση με την ουσία τους.

Για να γίνουν τα πράγματα πιό συγκεκριμένα, στην προσπάθεια κατανόησης της τουρκικής εμμονής, αξίζει να αναφερθεί πως, οι κυβερνήτες του κράτους αυτού, έχουν να αντιμετωπίσουν μια σειρά προβλημάτων (Κουρδικό κίνημα, οικονομική ύφεση, κοινωνικές ταραχές στο εσωτερικό, αποτυχία γρήγορου ελέγχου των Μουσουλμανικών Δημοκρατιών της πρώην ΕΣΣΔ). Αυτά τα προβλήματα βάζουν το τουρκικό Διευθυντήριο στον μονόδρομο της ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ του κλίματος της ελληνοτουρκικής "κόντρας", μένοντας πιστοί στο εργαλείο του "εξωτερικού εχθρού" (η ελληνική Κυριαρχία διαθέτει την ίδια εργαλειοθήκη). Έτσι, την στιγμή της Συνόδου, η τουρκική αντιπροσωπεία αποφασίζει την μη άρση του βέτο, κίνηση που σαφώς δεν είναι αμετάβλητη, κι έρχεται σ' αντίθεση με την διάθεση του ΝΑΤΟϊκού Διευθυντηρίου για ομαλή λειτουργία της Συμμαχίας.

5.

Βασικός όρος για το στρατόπεδο της αντίστασης (για την πραγμάτωση και την αποκατάσταση της αλήθειας),

είναι κατ' αρχήν να καταλάβει την σπουδαιότητα της ΝΑΤΟϊκής υπόθεσης για τα εξουσιαστικά κέντρα.

Κι επειδή ό,τι έχει σημασία για την εξουσία, εφ' όσον συμβάλει στην ομαλή λειτουργία της, αυτόματα αποκτά σημασία και γι' αυτούς που προσπαθούν να την πολεμήσουν και να την καταργήσουν, οι δυνάμεις της Κοινωνικής Αντίστασης έχουν να πραγματώσουν ένα τέτοιο εγχείρημα ανάλογο σε σοβαρότητα με το εγχείρημα των εχθρών της ζωής, των εκπροσώπων της βαρβαρότητας.

Και για να παραφραστεί ένας φίλος της Ανατροπής: "Η σημασία της ΝΑΤΟϊκής εγκατάστασης στην Ελλάδα για τους επαναστάτες, είναι η ίδια που έχει ο εισβολέας κατακτητής για τον ελεύθερο σκοπευτή".

ΟΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΝ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥΣ.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΝ ΤΟ ΙΔΙΟ.

Σ' ΕΝΑΝ ΠΟΛΕΜΟ ΜΕ ΟΔΗΓΟ ΤΗΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ,

ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΗ ΤΩΝ ΔΕΥΤΕΡΩΝ...

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΝΑΤΟΪΚΑ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΑ ΣΤΗΝ ΛΑΡΙΣΑ

Στα πλαίσια της Αναρχικής προπαγάνδισης κι αντιπληροφόρησης ενάντια στην εγκατάσταση των ΝΑΤΟϊκών Στρατηγείων στη Λάρισα, την 21η Ιανουαρίου, έγινε στο Εργατικό Κέντρο Λάρισας μουσική εκδήλωση, που οργάνωσαν οι συνεργαζόμενες αναρχικές ομάδες Θεσσαλίας.

Η αφίσα-κάλεσμα που τυπώθηκε για την εκδήλωση, κολλήθηκε στο κέντρο της πόλης με την βοήθεια και μη Λαρισαίων αναρχικών συντρόφων. Το κεντρικό σύνθημα της αφίσας-καλέσματος (την ευθύνη της οποίας έχουν οι συνεργαζόμενες αναρχικές ομάδες Θεσσαλίας), ήταν *"Όποιοι σπέρνουν ΝΑΤΟϊκά Στρατηγεία, θα θερίσουν κοινωνικές αντιστάσεις"*. Ταυτόχρονα μ' αυτή την αφίσα, κολλήθηκε και μια δεύτερη, αναρχικών συντρόφων από την Αθήνα, που όμοια έδειχνε το μίσος των αναρχικών για τις επιδιώξεις της Κυριαρχίας.

Για την δημοσιοποίηση της εκδήλωσης, από νωρίς εκείνη τη μέρα υπήρχε τραπεζάκι στη κεντρική πλατεία της πόλης, με έντυπο προπαγανδιστικό υλικό. Φυσικά κι εδώ, οι σύντροφοι από Αθήνα ήταν παρόντες, και μέσω των δικών τους εντύπων.

Η αναρχική παρέμβαση ξεκίνησε αργά το απόγευμα. Την έναρξή της, έκανε το αναρχικό κουκλοθέατρο "Αγιούσαγια", που με την δική του μέθοδο φανέρωσε τα αισθήματα των αναρχικών για τους εχθρούς του Έρωτα και της Ζωής.

Τα μουσικά σύνολα *"Ωχρά Σπειροχαίτη"* από Αθήνα, *"Σμέρνα"* από Θεσσαλονίκη και *"Ανία"* από Καρδίτσα, έπαιξαν και συνεργάστηκαν στις μουσικές στιγμές της εκδήλωσης που ακολούθησαν.

Σ' όλη την διάρκεια της παρέμβασης, στον προθάλαμο του Ε.Κ.Λ., μπορούσε κανείς να βρεί και να διαβάσει

τα έντυπα όλων όσων συμμετείχαν στην εκδήλωση εκείνη: βιβλία, μπροσούρες, αφίσες, προκηρύξεις και άλλες έντυπες προσπάθειες.

Έξω, στην πρόσοψη του Εργατικού Κέντρου, το σύνθημα του πανό προέτρεπε: *"Να σπάσουμε το φράγμα της Σιωπής"*.

Τα "πηγαδάκια" στην μεγάλη αίθουσα και τον προθάλαμο του Ε.Κ.Λ. ήταν διαρκή.

Η συμμετοχή των κατοίκων της Λάρισας ήταν μικρή. Πλαισιώθηκε όμως, από μαθητές από τον Τύρναβο και κάποια παιδιά από το Βόλο.

Τέλος, η αναρχική αυτή παρέμβαση δεν ξέφυγε από την... προσοχή της τοπικής εφημερίδας *"Ημερήσιος Κήρυκας"*. Μια φωτογραφία και μια... (ελαφριά) λεζάντα εν είδη σχολίου, ήταν αρκετά για την... πληροφόριση του κοινού.

Σαν οργανωτές αυτής της εκδήλωσης, σαν συνεργαζόμενες αναρχικές ομάδες Θεσσαλίας, οφείλουμε να κάνουμε τον απολογισμό της. Έστω και έξι μήνες μετά, απευθυνόμενοι σε όσους θα διαβάσουν αυτό το *"Δελτίο..."* και με τους οποίους από τότε δεν έχουμε ξαναβρεθεί...

Εκείνη η εκδήλωσή μας είχε ΣΥΓΓΕΚΡΙΜΕΝΟΥΣ στό-

χους! Ο καθένας μπορεί να τους γνωρίσει διαβάζοντας το πρώτο τεύχος του *"Δελτίου..."*. Εξάλλου, δια μικρόφωνα έγιναν φανεροί το βράδυ της 21ης Ιανουαρίου.

Δυστυχώς οι στόχοι αυτοί δεν έγιναν πραγματικότητα ως αυτή την στιγμή, τουλάχιστον! Όπως αναφέρεται και παραπάνω, η συμμετοχή των κατοίκων της Λάρισας ήταν μικρή. Ξέρουμε πολύ καλά τι φταίει γι' αυτό, αλλά δεν θα το αναλύσουμε εδώ...

Βέβαια, κάθε αναρχική παρέμβαση έχει και κάποιο αποτέλεσμα: τίποτα δεν πάει χαμένο... Καταφέραμε, στο μέτρο του δυνατού και των διαθέσεών μας, να προπαγανδίσουμε προς την Λαρισαϊκή κοινωνία τον αναρχικό λόγο ενάντια στην σκοπούμενη εγκατάσταση των ΝΑΤΟϊκών Στρατηγείων. Ίσως δεν έχουμε γίνει αρκετά... σοβαροί κι επικίνδυνοι για την ντόπια και κεντρική Κυριαρχία, αλλά σαφώς κάποια μηνύματα... παρελήφθησαν! Ο στόχος για συγκρότηση κοινωνικής αντίστασης, ενάντια στα Στρατηγεία είναι για μας, ακόμα εμπρός μας. Η κοινωνική απεύθυνση που επιχειρήθηκε μ' αυτήν την συναυλία, δεν προχώρησε... Εκτός από τους Τυρναβιώτες μαθητές, που παίρνοντας ως αφορμή την εκδήλωση στο Ε.Κ.Λ. προχώρησαν την επαφή μαζί μας, δείχνοντας έμπρακτα τη διάθεσή τους για τη συνέχιση εναντίωσης στην ίδρυση των ΝΑΤΟϊκών Στρατηγείων. Λίγο καιρό αργότερα πραγματοποιήσαν στον Τύρναβο μια εκδήλωση με θέμα την ίδρυση των Στρατηγείων στην περιοχή. Με τις μικρές τους δυνατότητες απευθύνθηκαν στην κοινωνία της πόλης τους, ορθώνοντας λόγο ενάντια στο ΝΑΤΟ.

Κι όπως οφείλουμε... θα το παραδεχτούμε

ΟΛΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ Η ΜΙΣΘΩΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ δεν έχουν πατρίδα: εγκαθίστανται όπου βρίσκουν την απαραίτητη ποσότητα ηλιθιότητας και υποταγής και επιβάλλουν την αναγκαιότητα της εργασίας και της θυσίας, σ' ένα κόσμο υλικής αφθονίας.

Η ΑΝΕΜΠΟΔΙΣΤΗ ΑΠΟΛΑΥΣΗ ΚΑΙ Η ΤΕΜΠΕΛΙΑ, είναι οι μόνες ιστορικές αλήθειες αυτών των καιρών.

ΕΠΕΙΔΗ Τ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΩΝΤΕΣ ξέρουν ότι η θυσία στην παραγωγή συναντά την αντίσταση και την πλήξη των εργαζομένων, οργανώνουν παρελάσεις και ιεροτελεστίες με εικονικές σφαγές Τούρκων εργατών. Χρειάζονται οι αφιονιστικές αναθυμιάσεις αυτών των εικονικών ανθρωποθυσιών, για να μεταφερθεί ο εχθρός, το πνεύμα της εξέγερσης και ταραχής, έξω από τα σύνορα.

ΕΦΟΣΟΝ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΟΚΤΩ ΩΡΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ο κάθε Έλληνας καταθέτει τα όπλα της αχαλίνωτης ερωτικής και υλικής απόλαυσης, ΑΝΙΚΑΝΟΣ ΓΙΑ ΖΩΗ, οι διεφθαρμένοι τελετάρχες της ζωής επαναφέρουν αυτά τα χαμένα όπλα — την χαμένη μας δύναμη — σε μια εθνική υποστερία, βάζοντάς τα στην υπηρεσία του ψέματος και της ηλιθιότητας, της παραιτημένης, δύστυχης μάζας που έχει την μοιρολατρική συνείδηση της μάζας της δυστυχίας της.

Ω ! ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ, που ήδη εξάγεται ανά τον κόσμο εμφιαλωμένη πατριωτική πτωμαΐνη,

Ω ! ΥΠΕΡΤΑΤΑ ΚΟΡΟΪΔΑ, που προβληματίζεστε πάνω στον βιασμό των γυναικών σας από τους Τούρκους, για να συγκαλύψετε τον νόμιμο βιασμό που πραγματοποιείτε καθημερινά εσείς οι ίδιοι — εφόσον σήμερα κάθε σχέση είναι σχέση ιδιοκτησίας του άλλου, σαν να είναι απλά και μόνο ένα πράγμα, ένα κομμάτι κρέας.

Ω ! ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΗΜΕΝΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ, πλούσια σε τηλεοράσεις, ψυγεία και πλυντήρια, πλούσια σε ιδιοκτησία, για την εξαγορά της οποίας έχετε μετατρέψει την ζωή σε κόλαση και έρημο εργασίας: ΣΑΣ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΟΥΜΕ ότι η ζωή και η επιθυμία είναι πέρα από σύνορα, παγκόσμια στην επιλογή τής ικανοποίησής της.

ΣΑΣ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΟΥΜΕ, ότι στην κοινωνία του κέρδους και της εκμετάλλευσης, κάθε πόλεμος έχει σκοπό την κατάκτηση νέων ΑΓΟΡΩΝ, για την διοχέτευση των εμπορευμάτων που πλεονάζουν στις αποθήκες αδιάθετα (βλέπε την κατανάλωση του πλεονάζοντος πολεμικού υλικού της κάθε αμερικάνικης ή ρώσικης πολεμικής βιομηχανίας).

Ο ΜΟΝΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΕ ΙΔΑΝΙΚΑ, ΕΙΝΑΙ Ο ΕΡΩΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΚΟΡΜΙΩΝ. Η ΑΤΑΞΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ, καταστρέφοντας όλον τον πολιτισμό του κέρδους και της ιδιοκτησίας, δεν θα φροντίζει παρά για την οργάνωση της περιπλάνησής μας και της αναζήτησης ωραίων στιγμών.

Αντίσταση - Αντοχή - Αντοχή

ΑΝ ΣΤΗΡΙΞΟΥΜΕ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΑΣ
ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΗΣ ΝΑΤΟΪΚΗΣ
ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ,
ΤΟΤΕ ΘΑ ΒΡΕΘΟΥΜΕ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΟΙ
ΜΕ ΤΗΝ ΦΡΙΚΗ ΤΟΥΣ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΝΑΤΟΪΚΩΝ
ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ,
ΕΙΝΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ
Ο ΕΙΣΒΟΛΕΑΣ ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΣΚΟΠΕΥΤΗ

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ ΑΝΑΡΧΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ,
ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΑΠΟ ΑΘΗΝΑ
ΑΝΤΙΜΙΛΙΤΑΡΙΣΤΕΣ ΑΠΟ ΣΥΝΕΡΧΗ (ΤΟΥΡΚΙΑ)